

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 8C/334/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615213299
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Fedorková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2016:7615213299.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňou JUDr. Blaženou Fedorkovou, v právnej veci žalobkyne : H. Š., P. XX.X.XXXX, Y. Z. XX, U., právne zastúpenej JUDr. Mariánom Rušinom PhD. - advokátom so sídlom Letná 47, Košice, pracovisko Maurerova 51, Krompachy proti žalovanému: Invest Kapital a.s. so sídlom Záhradnícka 51, Bratislava o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 19.7.2011 je n e p l a t n á .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi trovy konania na účet právneho zástupcu žalobkyne vo výške 335,58 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť štátu na účet tunajšieho súdu súdny poplatok v sume 99,50 Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa žalobu doručenou tunajšiemu súdu dňa 22.7.2015 domáhala určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretej medzi ňou a právnym predchodcom žalovaného dňa 19.7.2011 je neplatná. Zároveň žiadala, aby súd nariadil právnemu predchodcovi žalovaného zdržať sa práva výkonu zrážok zo mzdy do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobu odôvodňovala tým, že dňa 19.7.2011 uzavrela ako spotrebiteľka so žalovaným ako dodávateľom Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Dohodu o zrážkach zo mzdy považuje žalobkyňa za zmluvnú podmienku, ktorá spôsobuje hrubú nerovnováhu v jej neprospech, pretože umožňuje siahnuť jej na majetok bez toho, aby mohla zamedziť zamestnávateľovi zrážky vykonávať. Uviedla, že dňa 30.6.2015 bola žalovaným jej zamestnávateľovi doručená výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy až do úplného uspokojenia pohľadávky žalovaného. Podľa žalobkyne ak chcela dostať úver, nemala inú možnosť iba uzavrieť zmluvu o úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy, napísaná nečitateľným písmom, pričom pre priemerného spotrebiteľa je takmer nemožné, aby vôbec tušil o existencii takejto zmluvnej klauzule v zmluve o úvere.

Súd vo veci uznesením č. k. 8C/334/2015 - 24 dňa nariadil predbežné opatrenie, ktorým žalovanému uložil povinnosť zdržať sa práva výkonu zrážok zo mzdy, a to v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorá je súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 19.7.2011 a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy.

Uznesením zo dňa 20.11.2015 tunajší súd pripustil zmenu na strane žalovaného tak, že žalovaným sa stala spoločnosť INVEST KAPITAL, a.s. Záhradnícka 51, Bratislava IČO: 35 871 334. Rozhodol tak na

základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 2.9.2015 ktorou Poštová banka, a.s. Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava IČO : 31 340 890 ako postupca postúpila svoju pohľadávku voči žalobkyni vyplývajúcu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19.7.2011 na postupníka - spoločnosť INVEST KAPITAL, a.s. Záhradnícka 51, Bratislava IČO: 35 871 334.

Uznesením tunajšieho súdu bol zamietnutý návrh žalovaného na spojenie vecí sp. zn. 8C/ 334/2015 s konaním vedeným na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/543/2015, ako aj návrh žalobcu na prerušenie konania sp. zn. 8C/ 334/2015 do rozhodnutia vo veci sp. zn. 4C/543/2015. Spojenie vecí súd nepovažoval za hospodárne ani účelné, pretože návrh žalovaného na spojenie vecí bol súdu doručený až priamo na pojednávaní dňa 29.2.2016 v čase, kedy vo veci sp. zn. 4C/543/2015 (ktorá napadla na súd dňa 21.12.2015, teda neskôr ako vec sp. zn. 8C/ 334/2015) a kde nebol doposiaľ vytyčený termín pojednávania z dôvodu pokusu o mimosúdne vyriešenie sporu. Návrh na prerušenie konania súd zamietol aj z toho dôvodu, že ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. je len fakultatívne a prerušenie konania by bolo v rozpore s článkom 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie), článkom 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov) ale najmä so zákonnou požiadavkou rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v konaní (§ 6 O. s. p.) s poukazom na to, že dňa 29.2.2016 súd v konaní č. 8C/334/2015 aj meritórne rozhodol.

Žalovaný v písomnom stanovisku k žalobe uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je formulovaná v zmluve o úvere je zabezpečením pohľadávky žalovaného vzniknutej zo zmluvy o úvere. Je síce súčasťou zmluvy o úvere, avšak nie je jej neoddeliteľnou súčasťou. Dohoda o úvere ako aj dohoda o zrážkach zo mzdy sú platné právne úkony, pretože boli urobené slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne. Formulárová zmluva o úvere nemôže znamenať automaticky nemeniteľnosť, najmä ak zo strany spotrebiteľa nie sú v procese uzatvárania zmluvy uskutočnené žiadne kroky za účelom zmeny jej obsahu. Poprel, že by uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy, bol spotrebiteľ nútený kedykoľvek v platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky bez súdnej kontroly. K realizácii zrážok zo mzdy pristupuje až v prípade, ak je žalobkyňa v omeškaní s úhradou splatného peňažného záväzku voči žalovanému a nie skôr, pričom pri zrážkach zo mzdy dodržiava zákonné limity stanovené v § 551 Obč. zákonníka. Navyše žalobkyňa ako spotrebiteľ má k dispozícii právne prostriedky za účelom bránenia svojich práv. V danom prípade však nedošlo k porušeniu práv žalobkyne ale jeho práv. Nemôže byť priznaná ochrana žalobkyne, ktorá porušila záväzky vyplývajúce zo zmluvy o úvere a nie jeho, práva ku porušeniu ktorých došlo. Žalobkyňa k podpísaniu zmluvy ani dohody o zrážkach žiadnym spôsobom nebola nútená.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav :

Žalovaná a právny predchodca žalovaného uzavreli dňa 19.7.2011 písomnú zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalovaného poskytol žalobkyni úver vo výške 2.000 Eur, ktorý sa zaviazala žalobkyňa uhrádzať v 30 - tich mesačných splátkach po 93,29 Eur vždy ku 19.dňu v mesiaci. Úroková sadzba bola dohodnutá 24,5 %, výška RPMN banky činila 27,45% a výška RPMN na trhu činila 20,56%, celková výška nákladov úveru činila 695,92 Eur. Dátum prvej platby bol dohodnutý do 19.8.2011 a dátum konečnej splatnosti ku dňu 19.1.2014. Súčasťou Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX (článok 4 bod 2) okrem iného bola dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa ustanovenia § 551 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ) a v súlade s článkom č. 5 bodu 5.8 Obchodných podmienok pre úver.

Žalobkyňa na pojednávaní uviedla, že uzatvárala zmluvu o úvere v čase, kedy mala príjem z pracovného pomeru, avšak chcela finančne pomôcť rodičom u ktorých aj so svojim maloletým synom bývala. Reagovala na leták poštovej banky a bola sa spýtať, či jej banka môže úver poskytnúť. Pracovníčka banky jej úver schválila potom, ako jej vysvetlila akú finančnú čiastku jej môže banka vzhľadom k jej príjmu poskytnúť. Bavili sa spolu o výške úveru a výške mesačných splátok. Nespomínala, že by rozprávali o vykonávaní zrážok z jej platu, ale bavili sa o tom, že jej budú sťahovať splátky z účtu na ktorý jej zamestnávateľ zasiela mzdu. Zmluvu o úvere nečítala, pretože nebol čas aj preto, lebo bola napísaná drobným písmom. Neoboznámila sa s jej obsahom napriek tomu, že obdržala jeden exemplár. Prečítala si len prednú stranu kde bola uvedená výška úveru a splátky Nemohla ovplyvniť obsah zmluvy ani sa vyjadriť k jednotlivým článkom zmluvy. Keby mala výhrady, tak by úver nedostala. Pod zmluvou boli ešte

3 listiny, ktoré neprečítala, ale podpísala. Boli to listiny, ktoré boli zospinkované k zmluve. Poprela, že by podpísala žiadosť o úver. Nevedela čo je to formulár o základných ustanoveniach o spotrebiteľskom úvere a trvala na tom, že pracovníčka banky jej pred uzavretím úveru ukázala len na tabuľke údaje ohľadom výšky úveru a počte splátok. Zopakovala svoje vyjadrenie, že jej bolo povedané, že jej budú vykonávané zrážky z účtu, na ktorý jej chodí mzda. Peniaze potrebovala, takže zmluvu podpísala a súhlasila so splátkami. Je si vedomá dlhu ktorý má, avšak prišla o prácu a spolu s dieťaťom poberá len 120 Eur mesačne. Na jej žiadosť o splátku nedostala doposiaľ žiadnu odpoveď.

Súd zamietol návrh žalovaného na vykonanie dokazovania oboznámením sa s obsahom základných informácií o poskytnutí úveru od právneho predchodcu žalovaného, pretože pre posúdenie veci, vzhľadom na vyjadrenie žalobkyne že s touto písomnosťou oboznámená nebola, za nepodstatný.

Podľa § 551 ods. 1,2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len OZ) uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktorému tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoja ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu života bežných ľudí. (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37, Asturcom bod 51)

Zákon č. 150/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, zakotvil s účinnosťou od 1.4.2004 t.j. pred uzatvorením spornej zmluvy dňa 19.7.2011 do nášho právneho poriadku inštitút spotrebiteľských zmlúv. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívou je prijatie respektíve odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku záväzkového vzťahu-spotrebiteľa a jeho práva.

Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na zmluvné dojednania pripravený, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa.

Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa ustanovenia čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa ustanovenia čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

Podľa ustanovenia čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 80 O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Naliehavý právny záujem žalobkyne mal súd preukázaný tým, že žalovaný reálne vykonával realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádza bez právneho dôvodu k zásahu do jej majetkovej sféry, pričom zamestnávateľ žalobkyne bude musieť rešpektujúc uzatvorenú dohodu vykonávať zrážky zo mzdy žalobkyne a žalovaný sa môže na úkor žalobkyne bezdôvodne obohacovať. Len deklaroványm vyslovením neplatnosti dohody sa môže odstrániť stav neistoty žalobkyne v ktorom sa nachádza a zamedziť tak svojmu zamestnávateľovi aby naďalej prevádzkal zrážky zo mzdy a postihoval jej majetok. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy nie je totiž založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale pri zmluve so zmluvnými podmienkami ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offo súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť.

Predmetom konania je určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy ako prostriedku na zabezpečenie peňažnej pohľadávky uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom, ktorý má postavenie spotrebiteľa. Pre dohodu platia takisto všeobecné ustanovenia o právnych úkonoch (§ 34 a nasl.). Obsahom dohody je súhlas dlžníka - spotrebiteľa s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne poukazovali veriteľovi a aby bola platná musí obsahovať okrem označenia veriteľa, dlžníka, platiteľa mzdy aj označenie pohľadávky o uspokojenie ktorej ide, a výšku dohodnutých zrážok.

Zo zmluvy o poskytnutí úveru zo dňa 19.7.2011 možno ustáliť, že niet pochyb o tom, na jej základe žalovaný poskytol žalobkyňu úverový rámec vo výške 2.000 Eur. Touto zmluvou však v ďalšom vopred vnútil (pripravené predtlačené tlačivo) konajúcej osobe - žalobkyňi aj iný úkon než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu. Ako to vyplýva z predtlače zmluvy o úvere sa konajúca osoba

- žalobkyňa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj pod tú časť, ktorou malo dôjsť k dohode o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa pritom žiadnym spôsobom nebola osobitne oboznámená zo strany žalovaného o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu, ani o jeho následkoch.

Žalobkyňa poprela, že by okrem výšky úveru, výšky mesačných splátok a realizovaní zrážok z jej účtu v banke na ktorý jej zamestnávateľ zasiela mzdu, bola pracovníčkou banky informovaná o zrážkach zo mzdy. Zmluvu o úvere nečítala, pretože nebol čas aj preto, lebo bola napísaná drobným písmom. Prečítala si len prednú stranu kde bola uvedená výška úveru a splátky. Nemohla ovplyvniť obsah zmluvy ani sa vyjadriť k jednotlivým článkom zmluvy. Keby mala výhrady, tak by úver nedostala. Pod zmluvou boli ešte 3 listiny, ktoré neprečítala, ale podpísala. Boli to listiny, ktoré boli zospinkované k zmluve. Poprela, že by podpísala žiadosť o úver. Peniaze potrebovala, takže zmluvu podpísala a súhlasila so splátkami. Je si vedomá dlhu ktorý má, avšak prišla o prácu a spolu s dieťaťom poberá len 120 Eur mesačne. Uviedla, že na jej žiadosť o splátky nedostala doposiaľ žiadnu odpoveď.

Výsluchom žalobkyne mal súd zistené, že táto je nezalá zákona a bez podrobnejšieho a pre ňu zrozumiteľného výkladu obsahu dohody o zrážkach zo mzdy, nebola schopná posúdiť následky tejto svojej nedostatočnej vedomosti a informovanosti. Tak sa dá usudzovať nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa - žalobkyne vstúpiť do dohody o zrážkach zo mzdy so žalovaným.

Súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012, kde práve bolo poukazované, že rešpektovanie princípu "ignorantia iuris non excusat" (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade tohto princípu totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov realite praktického života odporuje požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov o strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu.

Nemožno opomenúť zrejmy nedostatok slobodnej, určitej a vážnej vôle žalobkyne s dohodou o zrážkach zo mzdy, ktorá je napísaná malým nahusteným písmom znemožňujúcim jej dôslednejšie preštudovanie a pri uzatváraní ktorej neboli zo strany žalovaného dodržané ani elementárne zásady poctivého obchodného styku, spočívajúce v dôslednejšom vysvetlení podmienok a rizík vyplývajúcich z úverového vzťahu. S poukazom už na uvedené dôvody a konkrétne okolnosti sa súdu javí takýto právny úkon ako neplatný s poukazom na ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súd má v ďalšom za to, že uvedený postup žalovaného sa dá s poukazom na už uvedené dôvody kvalifikovať ako nekalá praktika, ktorá v zmysle vyššie citovaných ustanovenia Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, ako aj ust. § 52 a nasl. OZ nemôže požívať právnu ochranu.

Súd žalobe žalobkyne vyhovel, pretože dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzavretá medzi účastníkmi konania v zmluve o úvere je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 a 5 Obč. zákonníka a to z dôvodu, že žalobkyňa ako spotrebiteľ bola nútená predmetnú dohodu podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej zmluvy o poskytnutí úveru a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonávaniu zrážok zo mzdy bez súdnej kontroly.

V tejto súvislosti súd poukazuje aj na závery komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík pôsobiacich pri Ministerstve spravodlivosti zo dňa 21.1.2011, v ktorej komisia dospela k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Obč. zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v práve a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je v rozpore s ustanovením § 53 Obč. zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť dohodu o zrážkach zo mzdy.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1-6 Obč. zákonníka a žalobe v plnom rozsahu vyhovel.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. a žalobkyni, ktorá mala v konaní plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva vo výške 335,58 Eur. Trovy pozostávajú z trov právneho zastúpenia za 4 úkony, a to 3 úkony vykonané v roku 2015 á 64,53 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu na začatie konania, vyjadrenie zo dňa 17.9.2015) a 1 úkon vykonaný v roku 2016 , t.j. účasť na pojednávaní dňa 29.2.2016 vo výške 66,- eur plus 3x režijný paušál á 8,39 Eur a 1x 8,58 Eur. V súvislosti s účasťou na pojednávaní súd v zmysle § 15 cit. vyhl. priznal právnomu zástupcovi žalobkyne náhradu hotových výdavkov za cestovné vo výške 13,64 Eur (Krompachy - Spišská Nová Ves a späť 53,8 km x 0,183 Eur, spotreba 7,4 l/100 km, 53,8 km x 7,4 l /100 km, 3,98 l x 0,952 Eur) a v zmysle § 17 ods. 1 cit. vyhl. náhradu za stratu času za 2 polhodiny á 14,30 Eur, t.j. 28,60 Eur.

O povinnosti žalovanej zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 4 ods. 2 písm. za/ zák. č. 71/1992 Z.z.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Zb., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.